

Aşka Aşık

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 09 Temmuz 2015

Sargın bir günün demli yalnızlığında
Serili ölü bedenlerin
Ürkünç tedirginliğini
Görmezden gelemediğim bir bilsen
Ne çok yenilgi.
Düşerken yolum
Düş bildiğim
Düş gezgini imgelerim
Yordarken hayatı,
Hayatı yol bilip de
Kaybolduğum her gün bitiminde
Sarıp sarıp başa
Seyrettiğim aynı filmi
Kerelerce ve doyumsuzca yudumladığım
Hayat iksiri...

Geçmişim bir kez kendimden
Münafık düşlerin bedeli belli ki
Yüreğe ağır gelen.
Gizil bir Tanrı'nın bahşettiği
Yetileri yetersiz kılarken nice fani.

Ne bir sanrı
Sanır mısın ki külfeti ağır gelmez
Sevmekse düşen payıma
Sevildiğini inkâr eden
Tanıdığım onca insan.
Korkmak ölesiye
Ürkek düşlerin kırılğanlığında
Aşktan dem vuran.
Aşka âşık olsa gerek
Yoksa hükümdarlığında nefsin
Nasıl yoldan çıkmaz bunca insan.

Yalıtılmış ömürlerin mizacı

Mizaç bellenen ne çok yanılı
Yankısı bitimsiz
Ölürken bile taviz vermediğimiz.
Göğün karası varsın eşlik etsin yaşlara
Yürek karası olmasın yeter ki
Münafık kılındığımız.

Yetmeli yetmese de
Sevmelisin varsın sevilmediğine
Kani olsan bile.
Tümler aşk ömrü
Çalar söyler yürek sesini
Nice içli şarkı.

Ruhun eş bellediği tek sırdaş
Sevi dilinde bildiğin son yoldaş
Ahengini yitirsen de zaman zaman
Kopup gidemezsin sen de
Bir kez kapılmışsan rüzgârına
Şu devranın.